

Betreft: Reactie

In februari van dit jaar benaderde het AD Theo Immers (chairman van het Nationaal Centrum Preventie Stress en Burn-out, kortweg NCPSB) voor een interview. Aanleiding waren de resultaten van een onderzoek door NCPSB gedaan bij jongeren naar aanleiding van de Coronamaatregelen. Uit dit onderzoek kwam onder andere naar voren dat naar verwachting voor juli 2021 circa 82% van de jongeren zou kunnen uitvallen met burn-out. Naar aanleiding van het interview in het AD met de welluidende kop: "Tachtig procent van jongeren zit door corona tegen burn-out aan". Een conclusie die, terecht, heel wat stof deed opwaaien getuige alle publiciteit die hieruit volgde in de landelijke en regionale dagbladen, tv en radio. Deze extra aandacht zette de negatieve consequenties van de coronamaatregelen voor onze jeugd nog eens extra in de spotlights. Het NCPSB streeft naar een oplossing van een probleem bij de jeugd. De berichtgeving bleek aanleiding voor de factcheckers van de universiteit van Leiden 'Nieuwscheckers.nl', bij monde van Frank Leeman om dit verder te onderzoeken. Dit gebeurde mede op grond van een ongefundeerde argwaan dat NCPSB een commerciële instelling is. Je eigen broek ophouden betekent in het geval van NCPSB echter volledige onafhankelijkheid van derden.

BURN-OUT

Burn-out is een ongrijpbaar fenomeen. Het sluipt vrij ongemerkt naar binnen en zet dan je leven totaal op z'n kop. De negatieve gevolgen hebben nog lange tijd een enorme impact op de kwaliteit van leven bij een mens.

In circa 90% van al het wetenschappelijk onderzoek (nationaal en internationaal) naar burn-out wordt traditioneel gebruik gemaakt van de Utrechtse Burn-out Schaal (UBOS). Dit is een reactief onderzoek dat wordt gehanteerd om vast te stellen of mensen een burn-out hebben. Het herstelproces na een burn-out vergt zeker 6-9 maanden.

Dan is er een recentere methode, de Vitality Mind Challenge, ontwikkeld door het NCPSB. Deze relatief nieuwe methode is erop gericht om in een vroeg stadium de symptomen van burn-out te kunnen onderkennen en te pareren, zodat een burn out kan worden vermeden. Een methode die preventief wordt ingezet. Het kan nog niet bogen op een internationale erkenning, maar is in de praktijk zeer effectief gebleken en wordt in vakkringen als zeer valide beoordeeld. In de zorg is deze analyse en aanpak met succes toegepast om te voorkomen dat er bij zorgmedewerkers een burn-out zou ontstaan. Een dergelijk traject vergt 4-5 uur en is in de praktijk een bewezen succes die wordt gepraktiseerd door ca. 150 deskundigen waaronder psychologen en artsen (en nee, die staan niet allemaal op de website van NCPSB).

Je zou burn-out kunnen vergelijken met een stevige aardverschuiving. De gevolgen zijn desastreus en vergen veel tijd en aandacht om iemand weer in oude glorie te herstellen. De UBOS-aanpak en het verdienmodel zijn erop gericht om de herstelwerkzaamheden in goede banen te leiden. Dit kost vooral veel tijd. De methode van NCPSB meet en registreert nauwkeurig de aanwijzingen en symptomen en voorkomt preventief een aardverschuiving in iemands leven.

De heer Leeman heeft het NCPSB naar aanleiding van alle publiciteit gevraagd om het onderzoek op te sturen. Leeman heeft een factcheck rubriek bij BNR. Theo Immers heeft tijdens een webinar en daarna schriftelijk aangeboden om met hem de dialoog aan te gaan om de opzet van het onderzoek toe te lichten en de data te delen.

Reactie was dat dat geen nut meer zou hebben, want hij had zijn mening al gevormd. En dat niet alleen, emeritus hoogleraar Arbeids- en Organisationspsychologie Schaufeli (tevens mede-eigenaar van een aantal commerciële coaching/testorganisaties) werd als zogenaamd onafhankelijk deskundige geraadpleegd. Deze onafhankelijkheid is echter de vraag want Schaufeli is bedenker van de UBOS-methode die hij in zijn commerciële bedrijven toepast. De suggestie van de heer Schaufeli dat het NCPSB de UBOS-methode had moeten gebruiken is dan ook niet gepast. De heer Schaufeli reageerde op een totaal niet constructieve manier. Zeker door het in de mond nemen van het woord Charlatan. In plaats van te denken in oplossingen worden hiermee de tegenstellingen verder aangescherpt. Het uiteindelijke resultaat is dat niemand, en zeker onze jeugd niet, is geholpen bij zo'n reactie die niet kan worden onderbouwd. Daarnaast mogen we stellen dat sommige factcheckers zich laten meeslepen door vooringenomenheid, met fake news als uitkomst.

Theo blijft achter zijn onderzoek staan. Hij geeft wel aan dat hij ervan geleerd heeft dat hij voor het verschijnen van het artikel in het AD de wetenschappelijke onderbouwing op de website had moeten zetten. Daarom doet hij dit volgende week alsnog.